

ти и представители на откъснатите български земи още преди да се открие Учредителното събрание - по време на тъй наречените предварителни заседания, които се провеждат в училището при църквата „Св.Никола“. По този повод още в брой първи на „Остен“ Славейков пише: „В Търново, столицата на Народното събрание, в един частен полог на Събранието, не на Търновото - взели са да садят за измъщение едно голямо яйце - целокупна България. Мнозина обичат да вярват, че то скоро ще се излупи. Остен желае да хортува на хаир и казва, че то може да бъде, сиреч може да ся излупи, ако не ся взапъртачи“¹⁷.

Със същото предубеждение той се отнася и към предложението на „буйните“ да се изпрати меморандум до Великите сили във връзка с Общонародния въпрос, макар че и той е един от тях.

Мене ми са струва, байно,
Че са много лъжеш,
Ако мислиш с меморандум
Европа да слъжеш¹⁸.

В Учредителното събрание Славейков взема отношение почти по всички въпроси, свързани с държавното устройство и управление на възстановената българска държава и ги отразява на страниците на „Остен“. Когато консерваторите Тодор Икономов, Михаил Греков и Константин Стоилов излагат доводите си в защита на идеята за двукамарен парламент, срещу нея се възправят либералите, начело с П. Р. Славейков, Д. Цанков, П. Каравелов и младия Стефан Стамболов. С неоспоримия си ораторски дар и с цветисто слово, което грабва аудиторията, отличният познавач на народната душевност П.Р.Славейков съумява убедително да се противопостави на това предложение¹⁹.

След патетичната реч на П. Р. Славейков идеята за Сенат или Държавен съвет е отхвърлена. Катализмите обаче, които изживя младата българска държава в първите години след освобождението си, поставиха под съмнение решението, взето от народните избраници, под въздействието на емоционалното слово на Славейков.

Победата на либералите в спора за Сената Славейков отразява на страниците на „Остен“ с епиграмата „Сърдитите“:

Победени в Камарата
По въпроса за Сената,
Побягнаха гологлави
И се скриха в сената²⁰.

След близо тримесечни дебати на 16 април 1879 г., точно в 14 часа, 213